

Motorisk udvikling

Vi støtter dit barn i sin motoriske udvikling ved dagligt at give det mulighed for/hjælpe det til at stimulere de tre sanser, der sætter udviklingen i gang og styrer den op gennem barndommen. Det er nødvendigt med daglig stimulering, da kroppen hele tiden vokser og dermed forandrer sig.

Labyrintsansen fortæller hjernen om hovedets bevægelser i forhold til kroppen og tyngdekræften. Den er af afgørende betydning for barnets balanceevne, kropsbevidsthed og præcision. Sansen stimulerer vi, når vi laver bevægelser af hovedet på alle planer (op, ned, rundt, forover, bagover og til siderne). Sansen stimuleres når vi hopper, vipper, triller, snurrer, gynger, vugger på terapibold, slår kolbøtter, tumler og danser.

Alle, både børn og voksne, med en velstimuleret labyrintsans, vil ikke føle ubehag ved nogle af bevægelserne. Vi er derfor opmærksomme, hvis et barn f.eks. ikke kan lide at gynge, få svingtøre eller i det hele taget føler sig mest tryk med hovedet i lodret stilling. Her støtter vi barnet, da det instinktivt vil undgå at blive bragt ud i ubehagelige situationer. Vi lægger forsigtigt ud, da bevægelserne kan medføre svimmelhed. Gradvist kan sansen stimuleres til et normalt niveau. Herefter vil barnet selv holde sansen ved lige.

Følesansens organer sidder i huden og i slimhinderne. Den har betydning for kropsfornemmelse, balance, præcision og kontakten til andre mennesker. Sansen stimulerer vi ved al berøring af huden – både når barnet bliver berørt og når det selv undersøger ting. Vi bruger massage, da det er god stimulering og giver opmærksomhed på alle lemmer. Vi lader barnet gå med bare fødder på forskelligt underlag og lader det føle på mange ting med forskellig konsistens. For det lille barn betyder "at se" at røre ved, pille ved og sutte på.

Problemer med følesansen giver ofte ulyst til at røre ved ting. Der er manglende kropsfornemmelse og barnet kan være ekstremt kildent eller det modsatte. Barnet kan slå sig uden at reagere synderligt. Med den rette stimulering kan vi forebygge og afhjælpe problemerne.

Kinæstesisansen er placeret i muskler, sener og led. Den har afgørende betydning for, hvordan vi bevæger os rundt i verden, om bevægelserne er automatiserede, præcise og med tilpas muskelstyrke. Når en bevægelse sættes i gang

er det på grundlag af oplysninger fra labyrinth- og følesansen til hjernen; vender jeg op eller ned?, er jeg ved af falde? osv. Kroppens muskler vil afpasse sig hensigtsmæssigt. Vi stimulerer sansen ved al bevægelse. Jo mere barnet får lov at bøve, ase og mase selv, des bedre kinæstesi og dermed bedre kropsbevidsthed. Når bevægelserne er automatiserede husker hjernen det. Al belastning på leddene styrker musklerne omkring dem og giver dermed øget stabilitet. Det er derfor vigtigt at tumle, lege på ujævnt og uforudsigeligt terræn, øve sig i at tage tøj af og på, spise og drikke selv – i det hele taget eksperimentere med egen formåen.

Problemer med kinæstesen kan vi se ved klodset adfærd, dårlig balanceevne og ringe kropsbevidsthed. Det afhjælper vi ved bevidst træning (stimulering) af labyrinth- og følesansen, da det er dem der danner grundlag for kinæstesisens arbejde. Når de fungerer normalt, vil barnets adfærd synligt blive mere hensigtsmæssig med større præcision og sikkerhed i bevægelserne.